

ת"פ (כפר סבא) 59080-09-20 - מדינת ישראל תביעות כ"ס נ' איהאב ריחאן

ת"פ (כפר-סבא) 59080-09-20 - מדינת ישראל ע"י תביעות כ"ס נ' איהאב ריחאן ע"י שלום כפר-סבא
ת"פ (כפר-סבא) 59080-09-20 - מדינת ישראל ע"י תביעות כ"ס

נ ג ד

אייהאב ריחאן ע"י

עו"ד שאדן אטור

בית משפט השלום בכפר-סבא
[19.12.2024]

כבוד השופט שרון דניאל

גזר דין

1. בתאריך 8.6.23 הורשע הנאשם איהאב ריחאן (להלן - הנאשם), יליד שנת 1996, על פי הودאות בכתב אישום מתוקן הכלול שלושה אישומים, בביצוע שלוש עבירות של קשירת קשר לעשות פשע לפי סעיף 499(א)(1) חוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין), שתי עבירות של ניסיון גניבת רכב בצוותא לפי סעיף 413ב ביחד עם סעיף 25 וסעיף 29(א) חוק העונשין וכן עבירה של סיוע לגניבת רכב לפי סעיף 413ב ביחד עם סעיף 31(א) חוק העונשין.

2. על פי החלק הכללי של כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע הנאשם, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, קשר הנายם קשור עם אמר תליתן ורשייד בדירה (להלן - אמר ורשייד, בהתאם) והוא עם אחרים נספים שזהותם אינה ידועה למאשימה, לגנוב כל רכב מסווג יונדיי ולהעבירם מישראל לשטחיה איזור יהודה ושומרון. לצורך קידום הקשר הצעיר החבורה בכל פריצה שונים, לרבות מחשב, ובמסגרת קשירת הקשר התפרץ הנאשם יחד עם אחרים לרכבים כדי לגנוב אותם. مكان אפרט את תוכן האישומים בהם הורשע הנאשם.

3. על פי המתואר באישום הראשון בו הודה והורשע הנאשם "מאר" בcourt סבא לצורך קבלת טיפול רפואי, והחנה את רכבו מסווג יונדיי 10 אובייחוב משה סנה בסמוך לבית החולים. הנאשם הגיע ביחד עם אמר למקום, במטרה לגנוב את הרכב, ואמר ניגש לרכב זה, משך בדלת הנהג כלפי חוץ ועיקם את דלת הנהגה.

4. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בביצוע עבירה של קשירת קשר לעשות פשע וניסיון גניבת רכב בצוותא.

5. על פי המתואר באישום השני בו הודה והורשע הנאשם (אישום מס' 4 בכתב האישום המקורי), בתאריך 10.8.20 בשעה 10:15 החנה המתלוון המכונה "מיקאל" את רכבו מסווג יונדיי 10 אובייחוב בעיר כפר סבא. בתאריך 11.8.20, ע过后 לשעה 21:52, הגיע הנאשם ביחד עם אמר וזרים למקום הרכב של מיכאל, והנายนם סייע לגנוב את הרכב בדרך שנייה יודעה למאשימה. בהמשך, סייע הנאשם להרכיב לשטחיה איזור יהודה ושומרון דרך מעבר אליו.

6. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בביצוע עבירה של קשירת קשר לעשות פשע וסייע לגניבת רכב.

ג. על פי המתואר באישום השלישי בו הודה והורשע הנאשם (אישום מס' 5 בכתב האישום המקורי), בתאריך 20.5.8.20 במספר לשעה 15:50 החנתה המתלוונת המכונה "נטע" את רכבת מסוג יונדי 10ז'בעיר כפר סבא. עובר לשעה 22:30 בתאריך זה, הגיע הנאשם ביחיד במקום במטרה לגנוב את הרכב של המתלוונת. אמר ניגש לרכב, פתח אותו בדרך שאינה ידועה למאשיה, הוריד מכסה פלסטיק ממערכת ההנעה של הרכב וניתק את מחשב הרכב מערכת ההנעה.

בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם ביביצוע עבירה של קשירת קשר לעשות פשע ונסיוں גנבת רכב בצוותא.

3. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים נשלח הנאשם לשירות המבחן על מנת שיעורו תסקיר בעניינו. בטרם הצגת טיעוני הצדדים לעונש, אציג את תסקيري שירות המבחן שהוגשו לבית המשפט, והמלצת שירות המבחן.

תסקורי שירות המבחן

4. שירות המבחן ערך שני תסקרים בעניינו של הנאשם. בתסקיר הראשון מתאריך 24.4.3. שירות המבחן את תלדות חייו של הנאשם, ציין כי הוא בן 28, מאורס ומצוות כ-12 שנה עובד בסופרמרקט בעיר מגורי. מהתשקייר עולה כי הנאשם נעדר מעורבות קוזמת בפלילים, גילה אחריות כלפי עצמו, בעל שאיפות נורמטיביות ורצון לקידום מצבו בפן המשפחתי וה תעסוקתי. עם זאת, שירות המבחן ציין שה הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה על ביצוע העבירות המיחסות לו ונתקט בגישה מזערת, אך הביע נוכנות לשאת בתוצאות מעשיו ולבחון את התנהגותו במסגרת שירות המבחן.

שירות המבחן התרשם כי הרקע לביצוע העבירות הוא הקשי של הנאשם להתמודד עם שינויים, תסכולים ולחצים הנלוויים למשימות חייו כבגר. כך, עובר למעצרו חלה הסלמה מהירה בבחירהו לרבות יצירת קשרים שלוויים ודפוסי נגררות ורציה וkeitva להציג גבולות לאחרים. עם זאת, שירות המבחן ציין כי הנאשם בן למשפחה נורמטיבית תומכת אשר מהוועה עבורי גורם ממtan ומאזן וניכר כי נרתעת מההילך הפלילי.

שירות המבחן התרשם כי הליך המעצר והסנקציות שננקטו נגד הנאשם סייעו לו בהבנת חומרת התנהגותו, דבר שגרם להפחתה בסיכון להישנות התנהגות עבורה חוק בעתיד, אולם סבר כי נדרש מעורבות טיפולית לצורך הגדלת סיכון שיקומו.

כבר בתסקיר זה המליך שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן לתקופה של 12 חודשים במסגרת ישולב הנאם בתכנית טיפולית מותאמת וזאת בנוסף לענישה מוחשית ו konkretiy בדמות עבודות שירות לאור חומרת ואופי העבירות.

בדין שהתקיים בתאריך 24.5.20 ביקש ב"כ הנאשם מבית המשפט להורות לשירות המבחן לעורר תסקיר משלים אודות הנאשם, גם על מנת שנitin יהיה "לבן" את האמירה הנוגעת לlikelihood אחוריות חלקית של הנאשם וגם על מנת שיישולב בהילך טיפול. נעתרתי לבקשתה, והוריתי לשירות המבחן לעורר תסקיר משלים בעניינו של הנאשם.

5. שירות המבחן ערך את תסקירותו המשפטים בתאריך 11.9.24. בתסקיר המשפטים צוין כי בתאריך 3.7.24 השתלב הנאם בקבוצה טיפולית המיעודת לצעירים עוביי חוק. שירות המבחן ציין שניכר כי הנאם מגע למפגשים הקבוצתיים ומשתף פעולה, אם כי בהתחלה התקשה להתייחס לביעתיות כלשהי בהתנהלותו והתקשה גם להתייחס למעורבותו בעבירותה בהן הורשע. אלא, שבמהמשך הצליח לשתף את האחים אודוט מעורבותו בעבירות, והתאחד למניע הרגשי שעמד מאחורי ביצוע העבירות לרבות העובדה שהעניקו לו חששה של כוח והשפעה. שירות המבחן הוסיף כי הנאם גילה יכולת של ביקורת עצמית והפנתה הפסול בהתנגדותו, וניכר כי הוא מצליח להפיק תועלת מהתהליך הטיפולי ומגלה נכונות להמשך השתתפותו בקבוצה הטיפולית. שירות המבחן התרשם כי הנאם נעדר דפוסי חשיבה בעיתיותים מושרים, לא נפתחו נגדו תיקים פליליים חדשים וכי ההליך הטיפולי תורם לו. על כן, שירות המבחן חזר על המלצותיו בתסקיר הקודם.

טייעוני הצדדים לעונש

6. טיעוני הצדדים לעונש נשמעו בדיון שהתקיים לפני בתאריך 13.11.24.

ב"כ המשימה, ע"ד מיה ריכמן, התייחסה לנسبות ביצוע העבירות ולערבים המוגנים שנפגעו וביקשה למצות את הדיון עם הנאם ולתת בכורה לשיקולי הרעתה הרבים נוכח אופי העבירות והעובדה שהפכו להיות מכת מדינה שגורמי האכיפה נלחמים בה. כן ביקשה לראות בכל אישום בו הורשע הנאם כ"airoע" נפרד ולקבוע מתחם עונש נפרד בגין כל אישום ואישום.

ב"כ המשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאם באישום הראשון והשלישי (UBE) קשרות הקשר ונסיון גניבת רכב בצוותא) נע בין 10-24 חודשים מסר בפועל, וכי מתחם העונש ההולם בגין העבירות באישום השני (קשרת קשר וסייע לגניבת רכב) נע בין 5-12 חודשים מסר בפועל. ב"כ המשימה הפנתה לפסיקה התומכת בטענותה.

ב"כ המשימה התייחסה לעובדה שהנאם נעדר עבר פלילי וכי הוא משתף פעולה עם שירות המבחן, אך ביקשה להטיל על הנאם מסר בפועל ממש גם לנוכח הנזק שנגרם לרכבים וגם לנוכח עוגמת הנפש שנגרמה למחלונים, בעלי הרכבים.

מכאן ביקשה ב"כ המשימה להטיל על הנאם מסר שלא יחת מ-20 חודשים מסר בפועל לצד מסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ב"כ הנאם, ע"ד שадי נටור, התייחס לנسبות ביצוע העבירות וטען כי חלקו של הנאם ביצוע העבירות פחות באופן משמעותי מחלוקת של אמריך קר שלנאים ייחסו עבירות של ניסיון גניבה בלבד (וסיווע) ואילו אמר הוא זה שביצע את עבירת הגניבה של הרכבים באישומים האחרים אף הורשע בכך. ב"כ הנאם הפנה לעובדה כי כתוב האישום תוקן באופן משמעותי קר שנמחייב ממנו שני אישומים מתוך שישה, שייחסו לנאם את העבירה העיקרי של גניבת רכב. בהתיחס לנسبותיו האישית של הנאם נטען כי הנאם שזהה במעטן מאחורי סורג ובריח במשך כחודשיים וחצי במהלך שיטף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. הנאם זכה להקלות באופן הדרמטי, שמר על תנאי השחרור וכיום עובד ומשולב בקבוצה טיפולית. ב"כ הנאם הפנה לחילוף הזמן מאז ביצוע העבירות ולעובדה כי הנאם נעדר דפוסים עבריים מושרים ורק בשל מעורבותו עם חברה שולית ביצע את העבירות בתווים זמינים קצר. ב"כ הנאם טען כי הנאם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הודה וחסר בזמן שיפוטי והביע נוכנות להשתלב בהליך טיפול. ב"כ הנאם הפנה לתסקרי שירות המבחן מהם עולה כי הנאם שולב בתוכנית טיפולית, כי הוא נתרם ממנה ומצליח להפיק ממנה ללחים ולהבין את הפסול במעשה. באשר למתחם העונש, ב"כ הנאם ביקש לקבוע מתחם עונש אחד לכל האישומים שהםוים לשיטתו אIROע אחד תוך שהוא מציין כי מדובר ביצוע עבירות ברף התחנון מבחינת חומרה.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שנitin לרצותם בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וביקש למקם את עונשו של הנאשם בתחום המתחם, ולהלופין לקבוע כי שיקולי שיקום מצדיקים סטייה לקלוא מהעונש הראוי, אם יקבע כי הרף התחתון עומד על עונש מאסר בפועל ממש. הנאשם אמר לבית המשפט כי כיום הוא שומר על מקום עבודתו ועתיד להתחנן בעוד כמה חודשים. עוד מסר שהוא מבין את "גודל העבירה" ולמד מטעויתיו. לדבריו, שיתף פעולה עם שירות המבחן והגיע למפגשים.

דיון והכרעה

7. בעת גזירת דיןו של הנאשם, נדרש בית המשפט לקבוע תחילת את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במעמדות הענישה הנוגגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין). בשלב שני, על בית המשפט לגזר את העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, בהתאם לנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין).

הנאשם פגע במעשי במספר אירועים חברתיים מוגנים, ובهم הזכות לקניין של הפרט, פגעה כלכלית שחורגת מעניינו של האזרח שרכבו נגנבו וכן פגעה בתחוות הביטחון האישי של הפרט.

8. חומרתה של עבירה גניתה רכוב נלמדת תילה מהעונש המרבי לצידה, של 7 שנות מאסר, באופן המבטא את רמת הענישה הראوية בגין (ע"פ 5953/22 מדינת ישראל נ' גazzi עדוי (פורסם בנבו, 2.2.23)).
בית המשפט העליון ציין לא פעם שעבירות גניתה רכוב הן בבחינת "מכת מדינה" המבטאת זלזול בחוק וברכוש הציבורי יש לתת משקל מכריע לאינטראקצייתו של ה הנאשם ולחישות עונישה שתמגר תופעה זו ותרתיע עבריינים מלגנוב רכבים (רע"פ 10/2011 אנוור בדרן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.4.10); ע"פ 05/05 11194 עטיה ابو סבית נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.5.06)). יש לציין כי בשני המקרים הללו, הוטלו על הנאשם שם עונשים של 8 ו-12 חודשים מאסר בפועל.

עם זאת, כל מקרה יש לבחון לגופו, גם בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה המשפיעות על קביעת המתחם, וגם בבחינת הנסיבות האחרות, שאינן הקשורות לביצוע העבירה, המשפיעות על מיקום עונשו של הנאשם בתחום העונש שנקבע.

יתרה מזאת, העונש המרבי בגין עבירה הסיווג הינו מחצית מהעונש המרבי בגין העבירה העיקרית, ויש גם מקום, ככל, לעורך הבדיקה בין מי שהורשעו בעבירה של נסיוון בלבד לבין מי שהורשעו ביצוע העבירה העיקרית, אף שהמחוקק כלל לא הבהיר בין עונשם של העבריין והמשיע לו (לענין זה ר' ת"פ (מחוזי - באר שבע) 2018-09-21 10180 ישראל נ' אדריאן (פורסם בנבו, 14.9.22); ת"פ (שלום - כפר סבא) 24999-11-22 מדינת ישראל נ' שואהן (פורסם בנבו, 28.2.23)).

9. כתוב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם אוחז בשלושה אישומים המתארים עבירות שבוצעו במקרים שונים, ואולם לפי מבחן "הקשר ההדוק" יש לראותם כ"איroud" אחד, לנוכח סמיוכות הזמן בין האירועים, זהות המעורבים, מיקום ביצוע העבירות ואף סוג הרכבים שנגנבו (לענין זה ר' ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.14); ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.12.14)).

אך יש להזכיר כי הקביעה שלושת האישומים הינם בבחינת "airoot" אחד, אינה מסקנה בהכרח עם הנאשם, ולמעשה במקרה זה היא הנסיבה המחייבת ביותר, שכן כל אחד מהאישומים אינו חמור מאוד באופן יחסית, אך מכלול האישומים מלבדם על מסכת עברינית מורכבת בה היה מעורב הנאשם, שהורשע כאמור בקשרת קשר פלילי עם חברה עברינית.

נסיבות נוספות הושלמה העבירה, והרכב הועבר לשטח האיזור. אחד מבין השלושים הושלמה העבירה, והוא מבחן הטעלים מהנסיבות לקולא. ראשית, בשניים מהמקרים הורשע הנאשם בעבירות נסיוון בלבד, כאשר באישום הראשון התמצאה הנסיוון במשיכת ידית דלת הנהג ועיקומה על ידי אחר, ובכל האישומים תפקידו של הנאשם היה שולי יחסית ביחס למעורבים האחרים. לאחר כל זאת, לנוכח העובדה כי מדובר בנסיבות בעבירות ביצוע שלוש עבירות הקשורות לגניבת רכב, אני סבור כי הפגיעה של הנאשם בנסיבות המוגנים היא בינונית.

10. מכאן יש לבחון את הענישה הנוגעת בעבירות דומות לאלו שבנה הורשע הנאשם. בכלל, כשמדבר בעבירה של גניבת רכב שבוצעה על ידי נאים תושבי ישראל, מועמד הרף התיכון של מתחם העונש על מספר משמעויות של חודיshi מסר בפועל, שניתן לרוצחים בעבודות שירות, אם כי כאשר נלוות לעבירה עבירות נוספות, לרבות עבירה של קשר רפואי לפועל, הרף התיכון של מתחם העונש גבוה יותר. עוד אציין כי במקרים בהם הורשעו נאים ישראלים בעבירות סיוע או נסיוון לגניבת רכב, הרף התיכון של מתחם העונש נמוך יותר. אציג מספר דוגמאות מהעת האחורה. א. ברע"פ 5749/22 רועי מזרחי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 1.9.22) הורשע המבוקש בבית משפט השלום בשני אישומים של גניבת רכב, בכך שתיאם עם אחר גניבת רכבים והעבירתם לשטח הרשות הפלסטינית. לנוכח חלוף הזמן בין האירועים קבוע בית משפט השלום שמתחם העונש ההולם בגין כל אישום נע בין 8 ל-19 חודשי מסר בפועל, אך משיקולי שיקום הטיל על הנאשם 300 שעות של"ז ונענשה נלוות. בית המשפט המחויז החמיר בעונשו, והטיל עליו 9 חודשי מסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. בקשר לרשות הערעור נדחה.

ב. ברע"ג (מחוזי - מרכז) 6831-10-23 עתמנה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 19.2.24) נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע בבית משפט השלום ב-6 עבירות של גניבת רכב בצוותא, סיוע לגניבת רכב וקשר רפואי לשטח פשע. בית משפט השלוםקבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת הגניבה נע בין 8-18 חודשי מסר בפועל ובגין עבירות הסיוע נע בין 4-8 חודשים מסר בפועל, והטיל על הנאשם ש-48 חודשים מסר בפועל. בית המשפט המחויז דחה את הערעור של הנאשם שם ואף ציין כי מדובר בעונש מקל בנסיבות העניין;

ג. בת"פ (שלום - תל אביב) 34216-04-22 מדינת ישראל נ' נוח מוסה (פורסם בנבו, 13.11.24) הורשע הנאשם בשתי עבירות של סיוע לגניבת רכב ושלוש עבירות של סיוע להתרצות לרכב במסגרת פרשייה בה נדונו נאים נוספים. בית המשפטקבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות סיוע בפועל, והטיל על הנאשם 4 חודשים מסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות מטעמי שיקום;

ד. בת"פ (שלום - באր שבע) 23-66115-05 מדינת ישראל נ' חريبאת (פורסם ב公报, 30.10.24) הורשע הנאשם
בשני אישומים נפרדים בעבירות של סיווע לגניבת רכב וגניבת רכב (ועבירות נלוות, לרבות נהיגה ללא רישיון). בית המשפט קבע מתחמי עונש נפרדים בגין עבירות הסיווע (ועבירות הנלוות) נקבע כזה שנע בין 9 חודשים מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל, ואילו מתחם העונש בגין עבירת גניבת הרכב (ועבירות נלוות) העומד על 14-24 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם שם עונש של 20 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית;

ה. בת"פ (שלום - כפר סבא) 14116-09-23 מדינת ישראל נ' ابو עביד (פורסם ב公报, 28.10.24) הורשע הנאשם שם, שהוא בלתי חוקי, ב-4 אישומים הכלולים 2 עבירות של גניבת רכב בצוותא, עבירה של סיווע לגניבת רכב בצוותא ועבירה של נסיעון גניבת רכב בצוותא, ועבירות נלוות נוספות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש הרוחם נע בין 22-32 חודשים מאסר בפועל, ולנוכח עברו המכבים של הנאשם שם, הטיל עליו עונש של 46 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות אלו, וכן הפעיל מאסרים מותנים, בחופף ובמצטבר, כך שבסתור הוטלו על הנאשם שם 54 חודשים מאסר בפועל (ענישה נלוית);

ו. בת"פ (שלום - באר שבע) 7514-01-24 מדינת ישראל נ' ابو גזר (פורסם ב公报, 27.10.24) הורשע הנאשם שם בשתי עבירות של גניבת רכב וקשירת קשר. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין שתי העבירות נע בין 15-24 חודשים מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 16 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית;

ז. בת"פ (שלום - ירושלים) 50606-10-22 מדינת ישראל נ' אלטול (פורסם ב公报, 30.9.24) ניתן גזר דין של הנאשם 2 שנים (אברהם הנדייה), שהורשע בעבירה של גניבת רכב בצוותא וכן בשתי עבירות של סיווע לגניבת רכב בצוותא. בית המשפט לא קבע מתחם עונש, אך הטיל על הנאשם 2 עונות של 12 חודשים מאסר בפועל, בשים לב לעונשם של 2 המעוורבים הנוספים בפרשה (24 ו-12 חודשים מאסר בפועל), גילו הצער מאד של הנאשם 2, היעדר עבר פלילי, אך גם העדר המלצה של שירות המבחן.

בשים לב למידת הפגיעה של הנאשם בערכיהם המוגנים בעבירות בהן ביצע, העובדה כי היה מעורב בשלושה אירעים עבריים ניחד עם אחרים, אך בכל המקטים לא הורשע בעבירה העיקרית של גניבת רכב, כמו גם לנוכח תפוקתו השולי'ית חסית במסכת העבריינית, אני קובע כי מתחם העונש כאן נע בין 12-24 חודשים מאסר בפועל.

מכאן יש למקם את עונשו של הנאשם במתחם העונש ההולם, וכן לבחון את טענת ההגנה לפיה יש מקום לחרוג מוקולא מהרף התחתון של מתחם העונש שקבעתני. העונש ההולם

11. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות של המקרה - המעשה והעשה, ונתתי דעתך גם להמלצת שירות המבחן, וחשבוב מכך לדיווחי שירות המבחן אודות השתלבותו של הנאשם בהליך טיפול, והצלחתו, מצאתי לנכון לקבוע כי יש מקום לסתות לפחות לא מתחם העונש שקבעתני, כאמור בהוראה סעיף 40(א) לחוק העונשין.

אכן, בית המשפט יסטה לפחות לא מתחם העונש ההולם רק במקרים חריגים מצדיקים זאת, ובמקרה זה מצאתי כי שיקולי השיקום כמו גם טעמים נוספים, מצדיקים באופן מובהק להימנע משילוחו של הנאשם למאסר ממש, חרף מעשי החמורים והשתתפותו במסכת עבריינית מורכבת, וזאת לנוכח התרשומות שהנאות אכן השתקם וכי ראוי לחרוג במקרה זה מתחם העונש ההולם (לענין זה ר' סעיף 40(א) לחוק העונשין; לענין המשקל שעל בית המשפט ליתן לשיקולי שיקום ר' ע"פ 4071/23 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, 12.7.23); ע"פ 8235/19 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, 11.5.20); ע"פ 2667/18 יואל יצחק נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, 10.10.18)).

12. כפי שצייתי לעיל, כבר בתסקירות השירות המבחן הראשון מtarיך 3.4.24 המליך שירות המבחן בבית המשפט להטיל על הנאשם עונש בדרכ ששלבם של עבודות שירות וכון לשלבו בהליך טיפול בפיקוח שירות המבחן, ושירות המבחן חזר על המלצה זו בתסקירות מtarיך 11.9.24. אך ניתן להצביע גם על פער בין התסקירויות בכל הנוגע ל"טיפול" הטיפולי

של הנאשם, שכן התסקיר הראשוני הוגש לפני טיפול, ובעת שירות המבחן התרשם שהנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשייו. מהתסקיר השני עולה כי בששת החודשים שהלכו מאז דיווחו הקודם של שירות המבחן, לא רק שהנאשם השתלב בהליך טיפול אלא גם שהתקדם בהדרגה, והצליח להפנים את חומרת מעשיו ולקבל אחריות מלאה על המעשים, לאחר שהתקשה בכך בתחילת ההליך הטיפולי.

13. על כך יש להוסיף כי הנאשם יולד בשנת 1996 ביצע את העבירות בשנת 2020, עת היה בן 24, ומazel חלפו למעלה מ-4 שנים בהם לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. כן התברר כי הנאשם היה עצור בתחילת הרחיקתו של ההליך המשפטי בחודשים וחצי, וכן, כפי שגם התרשם שירות המבחן, שתקופת המעצר היotta עבורי גורם מרתק. אך, מתחזק הרושם, שהיה גם מנת חלקו של שירות המבחן, של נאשם צער, בן למשפחה שומרת חזק, שניהל חיים תקינים טרם ביצוע העבירות ולאחריהן, ומכך בצוותה כנה בנסיבות החמותות שביצע, והפגיעה שגרם למתלוונים, ובעקיפון גם לסייעתו הקרובה ולעצומו.

על כל זאת יש להוסיף כמובן שמדובר כאמור בעבר פלילי, שכתב האישום בעניינו תוכן בצורה משמעותית, ושהודה במינויו לו בטרם נשמעו העדים. על כן, במקרה זה לא רק האינטראיס הפרטיא של הנאשם אלא גם האינטראיס הציבורי מצדיק לטעמי שלא לשולח אותו למסר מאחורי סוגר ובריח, בחלוף 4 שנים ממועד ביצוע העבירות ולנוכח התהילה השיקומי שעבר. בנסיבות העניין, אני סבור כי יש להטיל על הנאשם עונש של 9 חודשים מסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, ולמען הסר ספק אין מקום לנכונות מעונש זהה את התקופה בה שהה הנאשם במעצר. בכל הנוגע לריכיב עונש כספי, מצאתו שיש מקום לחיב את הנאשם בפיצוי המתלוונים בתיק, ולהימנע מהטלת קנס כספי.

סיכום של דבר

14. אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 9 חודשים מסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, בהתאם לחווות דעת הממונה מtarיך 30.9.24. הנאשם יתייצב לפני הממונה בתאריך שנקבע בחווות דעת הממונה, ומובהרת לוCHOVOT DA'AT פוליה באופן מלא עם הממונה;
- ב. 7 חודשים מסר על תנאי למשך 3 שנים מיום גזר הדין, שלא יעבור עבירת רכש מסוג פשע;
- ג. 4 חודשים מסר על תנאי למשך 3 שנים מיום גזר הדין, שלא יעבור עבירת רכש מסוג עון;
- ד. פיצוי למתלוון ע"ת מס' 3 על סך 2,000 ₪ לשולם ב-4 תשלוםoms חודשיים שווים ורצופים החל מtarיך 15.1.25 ובימים הראשונים לכל חדש של אחריו;
- ה. פיצוי למתלוונת ע"ת מס' 6 על סך 2,000 ₪ לשולם ב-4 תשלוםoms חודשיים שווים ורצופים החל מtarיך 15.1.25 ובימים הראשונים לכל חדש של אחריו;
- ו. פיצוי למתלוון ע"ת מס' 7 על סך 2,000 ₪ לשולם ב-4 תשלוםoms חודשיים שווים ורצופים החל מtarיך 15.1.25 ובימים הראשונים לכל חדש של אחריו;
- ז. צו מבנן למשך 12 חודשים מיום גזר הדין.

כל שהסכם שהפקיד הנאשם במסגרת מ"ת 20-09-59092 עדין מצוי בקופה בית המשפט, ולא רובצים לחובת הנאשם עיקול או כל הגבלה אחרת המונעת את החזרת הכספיים לנאשם, יקוזז סכום הפיצוי למתלוונים בפעם אחת מהסכום המופקד, והיתרה תושב לנאשם.

גזר הדין יועבר לשירות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות. ניתן צו כללי להשמדת מוצגים. זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"ח כסלו תשפ"ה, 19 דצמבר 2024, במעמד הנאשם, ב"כ המאשימה ע"ד אשרת קראוזר וב"כ הנאשם שadio נאטו.